

РЕШЕНИЕ

№ 733

гр. Бургас, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20232120201927 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод на постъпила жалба от „.....“, със седалище и
адрес на управление в с.“, представлявано от управителя ЕГН
*****. против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция №
*****, издаден от АПИ гр. София, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2
от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3,
вр. с чл. 179, ал. 3б ЗДвП, на дружеството-жалбоподател е наложена
„Имуществена санкция“, в размер на 2500 лева.

ЕФ се оспорва, като се въвеждат възражения за неговата
незаконосъобразност.

В съдебно заседание за дружеството-жалбоподател, редовно призовано,
не се явява представител. Не изразяват становище. Не сочат доказателства.
Не претендират за присъждане на разноски.

За административнонаказващия орган – редовно призовани, не се явява
представител. Не изразяват становище. Не сочат доказателства. Не
претендират за присъждане на разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на
четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. Жалбата е
подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване
акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално допустима.
Разгледана по същество жалбата е неоснователна, като съдът, след като
прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на
правомощията си по съдебния контрол, намира за установено от фактическа
страна следното:

На 15.03.2021г., в 16:51 часа., на път А-1, км 357+949, с посока
Нарастващ километър, община Бургас, с техническо устройство с № NQ
10031, представляващо елемент от електронната система за събиране на

пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата било установено нарушение № BE612F0B566274D4E053031F160A7DBB, а именно било заснето ППС влекач „Скания Р450“, с регистрационен номерс технически допустима максимална маса 18600, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, в движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била изцяло заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването.

За нарушението бил издаден ЕФ № *****, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б ЗДвП, на дружеството-жалбоподател е наложена „Имуществена санкция“, в размер на 2500 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и от писмените доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да оборва така възприетите фактически положения.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения, съдът прие следното:

Обжалваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 10, ал. 10 от Закона за пътищата /ЗП/, която установява, че Агенция „Пътна инфраструктура“ осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси и функциите на лице, събиращо пътни такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. Електронният фиш е издаден въз основа на чл. 189ж ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от същия закон, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С оглед на което, съдът не споделя възражението на жалбоподателя за невъзможност за санкциониране на конкретното нарушение с издаване на ЕФ, в която насока е и актуалната практика на касационната инстанция, като например Решение № 164/17.02.2023 г. по к. н. а. х. д. № 2112/2022 г. на АдмС-Бургас.

Правната същност на ЕФ е изяснена с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС, съгласно което се приема, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите, електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3 от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалване на ЕФ. За неуредените случаи в ЗДвП, чл. 189, ал. 14 на закона препраща към ЗАНН в случаите при съставянето на актовете, издаването и обжалването на НП и по изпълнението на наложените наказания.

За да бъде законосъобразен издаденият електронен фиш, трябва да

съдържа задължителните реквизити като законодателят при определянето им не е посочил като изискване той да съдържа име, длъжност и подпис на издателя си (или на лицето, което в последствие връчва фиша) и това е така, защото електронният фиш е акт, който се издава в резултат на заснемане със система за технически контрол, а не акт на административнонаказващ орган, каквото е наказателното постановление. Ето защо, за разлика от общия процес регламентиран в ЗАНН, в хипотезата с издаване на електронния фиш, не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес по ЗАНН – „обвинение“, чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление (Решение № 1227/08.07.2015 г. по к. н. а. х. д. № 943/2015 г. на АдмС-Бургас).

По същество следва се посочи, че с разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП се предвижда санкция за собственик на пътното превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътното превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните ТОЛ сегменти, в които съответното пътното превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътният участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а ЗДвП, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, в отсъствие на нарушителя, каквото е процесното, се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 на същата разпоредба императивно е установено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея, в размер на 2500 лева, каквато именно е била наложена на дружеството - жалбоподател.

В случая, към 15.03.2021 г., датата на извършване на нарушението, не е била налице подадена ТОЛ декларация, видно от справките по дата на пътуване от ТОЛ системата на България, които също установяват, че няма валидна маршрутна карта или подадена ТОЛ декларация за процесния район. Недоказано е, че неподдаването се дължи на техническа неизправност в системата на АПИ, тъй като такива доказателства не са представени, което е в тежест на жалбоподателя.

В обобщение съдът счита, че към датата на установяване на нарушението – 15.03.2021 г., процесното ППС се е движело по платената пътна мрежа, без за него да има заплатена дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 Закона за пътищата, тъй като за него няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването. При това положение, обоснован и съответен на материалния закон е изводът на наказващия орган за извършено административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Нарушението е описано достатъчно ясно в санкционния акт и по начин, по който наказаното лице може да разбере за какво е ангажирана административно-наказателната отговорност, поради което не е нарушено правото му на защита. Както бе посочено по-горе, отговорността е за собственика на МПС, а не за водача му, поради което възраженията в тази насока не се споделят.

Налице е осъществен състава на административното нарушение и същото е безспорно доказано, поради което и ЕФ следва да се потвърди изцяло.

Не следва да се обсъжда и въпроса за вината, доколкото тук става

въпрос обективна отговорност, тъй като санкционираният субект е едноличен търговец и отговорността му е ангажирана посредством налагане на имуществена санкция. Видно от санкционната норма, размерът на санкцията е фиксиран в закона, поради което и не може допълнително да бъде намаляван от съда, поради което и не може да се говори за липса на пропорционалност между санкцията и тежестта на нарушението.

В заключение съдът счита, че не е налице хипотеза на маловажност по чл. 28 от ЗАНН, доколкото допуснатото нарушение не се отличава от останалите нарушения от същия вид, за да се приеме, че обществената му опасност е явно незначителна. С оглед всичко казано по-горе, настоящият състав намира, че отговорността на жалбоподателя е правилно и законосъобразно ангажирана, като в хода на процеса не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което издаденият ЕФ следва да се потвърди изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски. В настоящия случай, НП е потвърдено, но АНО не са направили искане за присъждане на разноски, поради което, същите остават, както са направени от страните.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, Бургаският Районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция № *****, издаден от АПИ гр. София против „..... със седалище и адрес на управление“, представлявано от управителяЕГН *****, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б ЗДвП, на дружеството-жалбоподател е наложена „Имуществена санкция“, в размер на 2500 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____